

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.004 van 7 november 1996
in de zaak A. 68.688/VII-14.230.**

In zake : de n.v. ALEKTRA,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. TOURNICOURT,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Terkamerenlaan 33/8

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de
Minister van Financiën.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIE K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat namens de
n.v. ALEKTRA door haar advocaat R. TOURNICOURT op
26 april 1996 is ingediend om de vernietiging te vragen
van het verzoek van de Ontvanger van het 1ste B.T.W.-
kantoor te Kortrijk van 14 maart 1996 tot consignatie
van een bedrag van 14.360.051 Belgische frank;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste
Auditeur P. DE WOLF, op grond van artikel 93 van het
besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling
van de rechtspleging voor de afdeling administratie van
de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 13 september
1996, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en
oproeping van de partijen om te verschijnen op
26 september 1996;

Gelet op de mededeling van het verslag aan
partijen;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. TOURNICOURT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Auditeur-generaal G. DEKELVER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. Op 24 september 1985 vaardigt de Ontvanger van het Eerste B.T.W.-ontvangkantoor te Kortrijk ten laste van de p.v.b.a. ALEKTRA (thans de n.v. ALEKTRA) een dwangbevel uit tot betaling van 2.376.029 frank B.T.W. en van 4.752.058 frank geldboeten, verhoogd met de intresten van 1% per maand vertraging te rekenen vanaf 21 januari 1983 en de vervolgingskosten.

1.2. Bij deurwaardersexploot van 6 december 1985 wordt namens de p.v.b.a. ALEKTRA tegen het dwangbevel verzet aangetekend met dagvaarding van de Belgische Staat voor de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk.

1.3. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk van 25 september 1995 wordt het voormeld verzet ontvankelijk verklaard maar als ongegrond afgewezen ten gevolge waarvan het bestreden dwangbevel zijn volle uitwerking behoudt.

1.4. Namens de n.v. ALEKTRA wordt op 5 januari 1996 hoger beroep aangetekend bij het Hof van Beroep te Gent tegen voormeld vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk van 25 september 1995.

5. Bij aangetekende brief van 4 maart 1996 verzoekt de ontvanger van het Eerste B.T.W.-ontvangkantoor te Kortrijk de n.v. ALEKTRA op grond van artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek binnen de twee maanden het bedrag van 14.360.051 frank in consignatie te geven bij de Deposito- en Consignatiekas.

Dat verzoek wordt als volgt gemotiveerd :

"Op 05/01/1996 hebt U tegen hogergenoemd vonnis van de Rechtbank van Eerste Aanleg te Kortrijk hoger beroep aangetekend bij het Hof van Beroep te Gent.

In dit verzoekschrift tot hoger beroep komen geen nieuwe argumenten aan bod, die niet reeds door de Administratie werden weerlegd, zodat dit beroep een dilatoir karakter heeft.

De rechten van de Schatkist kunnen op geen enkele andere manier en in dezelfde mate worden veilig gesteld dan door de toepassing van artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-Wetboek".

2. Over de bevoegdheid van de Raad van State.

Overwegende dat artikel 85, § 1, van het B.T.W.-wetboek bepaalt wat volgt :

"§ 1. Bij gebreke van voldoening van de belasting, interesten, administratieve geldboeten en toebehoren wordt door de met de invordering belaste ambtenaar een dwangbevel uitgevaardigd; (...)"

dat artikel 89, tweede en derde lid, van het B.T.W.-wetboek luidt als volgt :

"De tenuitvoerlegging van het dwangbevel kan slechts worden gestuit bij door de belastingschuldige gedaan en met redenen omkleed verzet met dagvaarding. Dat verzet wordt bij exploit betekend aan de Staat, meer bepaald aan de ambtenaar die het dwangbevel heeft uitgevaardigd.

De vordering wordt aanhangig gemaakt bij de rechtbank waaronder het kantoor van de ambtenaar ressorteert";

dat artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek luidt als volgt :

"Wanneer het verzet tegen het dwangbevel is afgewezen, kan tegen de rechterlijke beslissing niet op regelmatige wijze enig rechtsmiddel worden aangewend indien het bedrag van de verschuldigde sommen niet in consignatie is gegeven binnen twee maanden na het verzoek dat de bevoegde ambtenaar bij aangetekende brief tot de belastingschuldige richt";

Overwegende dat uit de aangehaalde bepalingen blijkt dat de wetgever de bevoegdheid om kennis te nemen van geschillen over de invordering van de B.T.W. toegewezen heeft aan de hoven en rechtbanken; dat de rechtbank die in graad van beroep oordeelt over het vonnis dat het verzet tegen het dwangbevel door de belastingschuldige heeft afgewezen, van zulk geschil kennis neemt; dat deze rechtbank zich niet alleen over de gegrondheid maar ook over de ontvankelijkheid van dat beroep uitspreekt; dat zulk onderzoek van de ontvankelijkheid ook het onderzoek behelst van de rechtmatigheid van het verzoek tot consignatie door de bevoegde ambtenaar tot de belastingschuldige gericht; dat het aangehaalde artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek die consignatie immers tot een ontvankelijkheidsvoorwaarde van voormeld beroep heeft gemaakt; dat de rechtmatigheid van voormeld verzoek tot consignatie aldus in elk geval door de rechter in beroep zal moeten worden onderzocht ingeval de belastingschuldige aan het verzoek van de bevoegde ambtenaar niet heeft voldaan; dat de Raad van State bijgevolg op gevaar af inbreuk te maken op de bevoegdheid van de hoven en rechtbanken van de rechtelijke orde, geen kennis kan nemen van een vordering tot vernietiging van het voornoemd verzoek tot consignatie; dat, behalve in geval van een bij de wet gestelde uitzondering die ten dezen niet voorhanden is, de geschillen die betrekking hebben op politieke rechten, waartoe belastingsgeschillen behoren, immers tot de bevoegdheid behoren van de hoven en rechtbanken; dat ten dezen artikel 92, tweede lid, van het B.T.W.-wetboek, verre van aan de Raad van State enige bevoegdheid toe te kennen, impliciet maar zeker zulke bevoegdheid uitsluit;

dat voorts geen andere personen partij zijn in het geschil dan de belastingschuldigen; dat de Raad van State bijgevolg kennelijk niet bevoegd is om kennis te nemen van het beroep,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus beraadslaagd door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. VERMEIRE,	kamervoorzitter,
	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

Ingevolge het overlijden van Kamervoorzitter J. VERMEIRE wijst de Eerste Voorzitter van de Raad van State Staatsraad A. VANDENDRIESSCHE aan om de uitspraak van het arrest bij te wonen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op zeven november 1900 zesennegentig,
door de VIIe kamer, alwaar aanwezig waren :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.